



У петак увече, дан уочи митинга напредњака, зове ме пријатељ из Краљева. Каже: „Долазим сутра у Београд, па гледај да се видимо.“ Одговарам му: „Свакако да се видимо, овај митинг почиње у подне, па у три идемо у 'Цареву ћуприју' на ручак.“ Он ми одговара: „Не долазим на митинг него идем да обиђем тројицу Краљевчана који леже у Клиничком центру, пуштају их кући у понедељак, немају чиме да се врате, па им доносим новац за аутобуске карте...“

Прича мог пријатеља из Краљева је политички и социјални кроки српске стварности, дефиниција стања пре и после митинга напредњака, прича о Борису и Томи, о беди, сиромаштву, понижењу. Прича о немилосрдној транзицији и немилосрднијим политичарима који су Србију довели у овај кошмар.

Пред позицијом и опозицијом стоји чињеница да Србија у новијој историји није била ни гладнија ни беднија него што је данас. Српске политичке елите су последњих двадесетак година здушно улагале у корупцију и беду. И, наравно, у своје џепове. За ту пљачку, која још траје, они су писали правила.

Беда и корупција су основни проблем владајуће гарнитуре и једина узданица. Незадовољство у народу је огромно, тако да организовати митинг незадовољства и није велика мука, али свакако је мудрост видети каква је корист од тога. Обликоване усне Јелене Триван као да адвокатишу банди Џесија Џејмса која је на одмору. Оне важно саопштавају да су демократске власти омогућиле да опозициони митинг прође без инцидената. Да ли то хоће да каже „могли смо ми то и другачије“? То свакако није одговор на постављено питање.

Србија је ушла у тешку фазу борбе за опстанак. Политички, она ће бирати између Тадића и Николића. Шта ко од њих може да понуди? Тадић би данас дао много шта кад би могао да окрене унатраг планету, да се врати у 2004, кад је изабран за председника ДС и шефа државе. Он би се данас обрачунао са бившим и садашњим баронима и отворио Србији врата наде. Данас то није могуће без десетак милијарди евра инвестиција и нових некорумпираних људи. Ништа од те приче.

Николић нема у руци ништа изузев обећања да ће довести на власт „поштенију народну власт“. Ни он не може да донесе милијарде неопходне Србији, нити би могао да се обрачуна с корупцијом преко ноћи, ако би уопште могао?

Једино ће остати да на неким редовним или ванредним изборима одмере снаге као на сеоском вашару, а Србији нека Бог помогне.

(Прес)